

Dag 9 - Zaterdag 5 januari

De bench staat bijna aan de deur in de slaapkamer. En dat gaat goed. Tot zes uur... daar zijn de eerste kreetjes al van Lagun. Kreeeeeeuuuuun... Ik ken zijn kreetjes intussen al redelijk goed uit elkaar en dit zijn de "ik ben wakker, wil plassen, daarna spelen en wel NU"-kreetjes. :(Ik neem hem mee naar beneden, laat hem uit (telkens wanneer we hem uitlaten in de tuin, doet hij zijn besoin binnen de tien seconden – wat een schitterende propere pup toch! Dankjewel Sabine!!!), we spelen wat, ik geef iedereen te eten en kruip terug in de zetel onder mijn dekentje van de eerste nachten – en o zaligheid: de drie "kindjes" laten me verder slapen tot half negen!

Even de weegschaal op met Lagun: 5,5 kilo! Oef, dat gaat de goede richting uit. Vorige week maar 4,8.

Ik maak ons klaar voor de eerste echte treinrit: we nemen de trein naar Gent en daarna de tram om 't stad in te gaan en op koopjesjacht te vertrekken. Wanneer we aankomen in het station van Landegem, staat de trein al op het perron. Aiai, lopen! Met Lagun in mijn armen... dit is niet de manier waarop ik de eerste rit wilde beginnen: opgejaagd. Maar we zijn net op tijd en alsof ie nooit iets anders heeft gedaan, installeert Lagun zich aan onze voeten op de grond en knabbelt hij rustig de hele weg (van een volle tien minuten) aan een hondenworstje dat hij cadeau heeft gekregen van Elke. De treinbegeleidster stelt zelfs geen vragen en de medereizigers kijken ons goedkeurend aan. Amai, als dat maandag ook maar zo goed gaat! (Dan wordt het een lange rit van een uur naar Brussel).

In Gent Sint-Pieters laat ik Lagun eerst even een plasje maken op een strookje groen vooraan. 6 seconden en 't is van dat... een nieuw record. ☺ Flinke jongen toch! We stappen verder naar de tramhalte. Bussen en trams rijden ons aan alle kanten voorbij. Lagun kijkt wel eens op en stopt af en toe maar met een kleine aanmoediging stapt ie meteen weer moedig verder. (De puppytests hadden al uitgewezen dat het een heel stabiel hondje was maar dit had ik niet durven te hopen.) In de tram zelf is het heel druk en neem ik hem op mijn schoot. Hij is voor het eerst toch wat onrustig maar ik houd hem goed vast en hij kalmeert. Een paar minuten later zijn we toch al in het centrum en daar geeft hij aan dat hij zelf wil stappen. Ok, eventjes dan hé. Koen gaat een winkel binnen op zoek naar hemden voor zijn nieuwe job. Het is razend druk en Lagun en ik moeten heel lang wachten, overall uit de weg gaan, het is warm, we hebben veel tassen bij... niet erg aangenaam kortom. Lagun is het met me eens: hij trekt aan de leiband, is onrustig wanneer ik hem oppik... Ik heb een afleidingsmanoeuvre nodig. Misschien toch een paar oefeningetjes proberen? Ik maak me klein en probeer de "viens". Dat doet hij telkens weer opnieuw! Goed zo, flinke man! Hij wordt rustiger met de minuut. Ik gooi er een paar "assis" boven op en na een paar minuten is hij afgepeigerd. Hij gaat slapen. Voor de rest van de koopjesjacht doen Koen en ik niks anders dan hem oppikken, verplaatsen en laten slapen in onze armen, of op de grond aan onze voeten.

Tussen de winkels door stapt hij wel flink mee met ons. De frisse buitenlucht lijkt hem keer op keer goed wakker te maken. Iets vreemds wat me wel opvalt: bij elke zijstraat slaat ie in de remmen. Dan stop hij met alles, kijkt hij in die richting en probeert me mee te krijgen de zijstraat in. Er is gelukkig maar een kleine aanmoediging nodig om hem terug mee te krijgen in de richting die ik wil.

's Middags eten we lekkere boekweitpannenkoeken in Gwenola's en ik geef hem zijn korreltjes en wat water. Hij tast dankbaar toe. Nog een stopje in de Inno en dan zijn we klaar – terug de tram in

naar het station. Hij is al veel rustiger dan tijdens de heenrit in de tram maar nog niet helemaal op zijn gemak. Dat zal ik nog een paar keer oefenen in Brussel. De treinrit daarentegen verloopt vlekkeloos. We stappen in, ik zet hem neer op de grond, hij installeert zich, snuffelt wat en klaar is kees. Ook wanneer we nu onder de brug van het station in Landegem door stappen om naar de auto te gaan, is hij gerust (dat was wel anders donderdag toen we daar voor het eerst kwamen).

We rijden meteen door met de auto naar Sint-Niklaas voor een babyborrel. Lagun slaapt en droomt de hele weg door. Aandoenlijk. ☺

De babyborrel wordt vrij heftig voor onze kleine man die ineens het middelpunt van de belangstelling is van 8 kleine jongens en meisjes die zouden vechten om zijn leiband eens te mogen vasthouden. Ik leg hen een paar regels uit maar laat hen vooral allemaal een minisnoepje geven en laat ze daarna samen lekker rennen in de tuin. Wanneer ze toch wat te druk worden naar mijn goesting, neem ik Lagun terug mee naar binnen. Lagun lijkt me dat niet in dank af te nemen want hij laat nog eens zijn tandjes los op mijn handen die verwoed trachten zijn leiband uit zijn muiltje te houden. Tot afgrijzen van een paar aanwezige kindjes tracht ik Lagun af te leiden met zijn dodo uit zijn nestje. "Maar hij vermoordt het muisje!"... Mja, dat en een beentje is 't enige wat ik mee had voor de kleine man helaas. Na enkele minuutjes is de crise terug voorbij en slaapt ie verder. Van 100 naar 0 per uur in 1 seconde. :-)

We keren met zijn drietjes terug naar huis, allemaal uitgeput.

Lagun slaapt meteen een paar uur in zijn bench.

Maar o wee wanneer hij er omstreeks negenen weer uitkomt! Meteen begint hij zijn puppyblafje uit te proberen op Darko – die zelfs niet de moeite neemt om op te kijken (moet ik onthouden voor mezelf die negerstrategie). Maar Lagun laat zich niet zo makkelijk negeren door mij. Hij komt opspringen tegen de zetel, bijt naar mijn handen en voeten en wanneer ik mijn been neerzet begint hij er zowaar op te rijden! Ik zeg streng "non", trek me helemaal terug in de zetel en neger hem. Hij trippelt weg en gijzelt een bijtring van Darko en de favoriete kip van Yana. Hij staat fel.

Dag 10 – zondag 6 januari

De bench heeft in de deuropening gestaan. Alweer geen probleem. Om zeven uur maakt de kleine rakker duidelijk dat ie 't stilletjes aan tijd vindt om op te staan. Koen gaat ermee naar beneden en ik draai me dankbaar nog eens om. Er zit iets te broeden en ik hoop het te kunnen onderdrukken door genoeg te slapen. Om negen uur rol ik zelf ook het bed uit en voel me al pakken beter. Beneden word ik hartelijk begroet door Lagun... die meteen wordt vertrappeld door Yana en Darko - jaja, jullie zijn allemaal lief! Voedertijd. Ik zie dat de puppykorreltjes die de fokster heeft mee gegeven langzaam maar zeker opgeraken. Misschien tijd om ze te beginnen mengen met de toekomstige korrels. Ik geef Lagun al een weekje eten in zijn bench (wanneer we thuis zijn). Hij eet overal eigenlijk maar in de bench heeft wel enige voordelen: hij vindt zijn bench steeds leuker worden en hij blijft uit de pot van de grote woefs - en omgekeerd. De nieuwe mix bevalt hem zeer!

Koen gaat een stevige wandeling maken met de grote broer en zus want die zullen straks weer een hele middag alleen thuis moeten blijven terwijl we nieuwjaar gaan vieren bij de familie van Koen.

Lagun slaapt de hele rit – batterijtjes opladen, en die zal ie nodig hebben! Bij de familie Vanhoyweghen wachten hem 8 volwassenen, 5 jonge kindjes en een poes op. En de kindjes zijn in vorm! De kindjes en Lagun spelen flink samen en crossen wat af.

Lagun inspecteert de tuin en vindt vrij snel de opening naar de tuin van de burens. Aiai, ik probeer hem terug te roepen maar hij vindt het te leuk in de andere tuin. Die "viens" lukt toch nog niet als er al te veel afleiding is. Ik kruip dan maar door de omheining. Zodra ik aan de andere kant sta en ik maak me klein, komt ie wel gemakkelijk aanlopen. Flink!

Na een uurtje kruipt Lagun weg onder tafel en we horen hem niet meer voor de rest van de middag - op een korte lunchpauze na voor hem.

's Avonds thuis wordt hij goed wakker. Ik speel wat met hem maar hij lijkt het gebruikelijke speelgoed wat beu te worden. Tijd voor iets nieuws... ik geef em een sleutelbos. Groot succes! Oh wat is ie daar blij mee. Terwijl ie lekker aan het jongleren is met de sleutels, laat ik een vork vallen op een meter van hem. Hij kijkt op maar echt schrikken kan je het niet noemen. Ik schuif de vork in zijn richting en hij komt snuffelen. Kwispel kwispel. Hij pakt ze op en loopt er zo fier als een gieter de living mee rond. Wat een kerel! Doet me er aan denken dat ik eigenlijk niet naar de dierenwinkel moet om nieuw speelgoed voor hem, bestek heb ik genoeg. :-)

Dag 11 – maandag 7 januari

Een grote dag voor een kleine man: vandaag nemen we de trein van Landegem naar Brussel Noord en mag Lagun zichzelf voorstellen aan mijn 200 collega's.

De dag begint goed na een rustige nacht met Lagun in de bench in de deuropening van onze slaapkamer. We staan mee op met Koen, ik laat iedereen buiten, zorg voor eten en pak dan de nodige spullen in voor de lange dag: kuisproducten, krantenpapier (er ligt tapis-plain in de trein die ik normaal neem...), poepzakjes, speelgoed, eet- en drinkkom voor op het werk, snoepjes, zijn papieren, leiband, mijn pasje, zijn vestje, fototoestel, mijn badge en eigen treinabonnement, een boek (al zal ik er allicht niet toe komen om te lezen in de trein...), ... kortom: een hele verhuis. Om 9.09 u nemen we de trein. Ik ga daarvoor nog even een tiental minuutjes wandelen met Lagun aan het station en jawel: een plasje, een kakje, ... en nog een grote boodschap maar de tweede keer is 't wat plattekes. Oei? Hopelijk heeft onze kleine rakker geen last van de overschakeling op de nieuwe korrels... Ik betreur het al dat ik mijn pulletje Febrèze ben vergeten thuis. :-)

De trein komt eraan, ik draag Lagun de trein in en de flinke jongen gaat zich meteen installeren in een hoekje. Ideaal. Tegen dat we in Gent moeten overstappen, ligt ie al half in coma. Het "rocken" van de trein doet hem precies niet veel. We stappen over in de trein van Brussel. Hij vond het daarnet niet zo leuk om wakker gemaakt te worden en gaat zich dan nu ook niet meteen installeren om verder te slapen. Neen hoor, veel te veel kruimels op de grond om te gaan inspecteren... Ik lok hem terug met een speeltje maar hij heeft er niet veel zin in. Een kauwtje? Aja, dat wel! Een minuut later ligt onze vriend alweer te soezen. En deze keer mag ie drie kwartier blijven soezen. Net voor we in Brussel arriveren, worden de volgende stations afgeroepen in de trein. Lagun slaapt er los door - maar niet zonder een zuchtje te laten. Het kleine heerschap is toch een beetje gestoord. :-)

Genoeg beauty sleep weliswaar. Tijd voor actie. Ik draag Lagun nog even tot we het station uit zijn om ongelukjes te vermijden en zet hem neer op het gras vlak voor de ingang van mijn werk. Tien seconden en we hebben alweer een plasje. Magnifiek.

Ik ga binnen langs de zijdeur van het gebouw waar het bureau van de vertalers zich bevindt waarin ik werk. Twee van mijn drie collega's zitten er al te popelen om hun nieuwe bureaugenoot te ontmoeten. En het is een blijde ontmoeting! Het zijn dan ook echte dierenvrienden allebei. Ik zet een kommetje met drinken en eten bij de bench die in mijn bureau staat maar Lagun heeft nog geen tijd om zijn nieuwe veilige haven te inspecteren. Ah neen, met al die kabels in de buurt die daar zomaar voor het grijpen liggen! Ik maak een mentale nota: moet iets vinden op die kabels... Die zijn niet puppy proof natuurlijk. Nu kan ik hem nog makkelijk afleiden met speeltjes maar eens iedereen druk bezig is met het werk, zal dat een ander verhaal worden.

Na de kennismaking met de collega's in het bureau, neem ik Lagun mee de lift in naar de derde verdieping om de grote baas te gaan ontmoeten. De lift is rondom bekleed met spiegels. Lagun stormt als het ware de lift in wanneer de deuren open gaan en botst meteen op een andere knappe hond - altijd toch zo grappig als ze zichzelf tegenkomen in de spiegel nietwaar! :-) Maar het boksspelletje met de spiegel duurt niet lang. Mijn chef zit in zijn bureau en zijn gezicht klaart helemaal op wanneer hij ons ziet verschijnen. Hij komt Lagun even aaien (heb net op tijd Lagun zijn jasje uit gedaan) en godzijdank, Lagun houdt zijn tandjes even voor zich. :-) (Sinds gister probeer ik naast het afleiden met een speeltje ook de "vinger-op-de-tong"-truc wanneer Lagun zijn naaldjes in mijn handen boort en dat lijkt wel succes te hebben. Vingers zijn dan toch niet zo lekker precies.)

Ik laat Lagun nog even buiten voordat we de receptiezaal binnengaan. Alweer een plasje. Uitstekend. En dan is het tijd voor het echte werk. De komende uren laat Lagun zich de aandacht en bewondering van mijn collega's welgevallen. Het is unaniem: het is een schatje en 't ziet er ne braven uit. (Nu aan mij om het zo te houden ;-).

Tijdens een hyper moment begint Lagun plots wel te rijden op mijn been - tot grote hilariteit van de omstaanders. Maar ik geneer me niet. Zonder veel meer, tracht ik hem gewoon weg te houden van mijn been door de leiband weg te houden. Ik gooi hem een kauwtje toe en negeer hem voor de rest. Hij kalmeert heel snel.

Wanneer de voorzitter zijn speech begint, gaat Lagun er lekker bij liggen slapen. Dat er stemmen uit luidsprekers komen, vindt ie precies al de meest normale zaak van de wereld. Niet uit het lood te slaan hé.

We nemen de trein terug van half vijf. Laguns lichtje is echt uit. Deze keer hebben we een rechtstreekse trein met al wat meer volk. Maar we horen Lagun niet meer - en ik denk dat dat zo zal blijven voor de rest van de avond. Wanneer ik dit schrijf ligt ie al een uurtje al spartelend te dromen in zijn bench. :-)

Dag 12 – dinsdag 8 januari

Oh wat een helse nacht alweer. En deze keer is het niet de schuld van onze kleine vriend die braaf in de bench op de overloop heeft geslapen. Om twee uur heeft meneertje buikgriep me wakker gemaakt. Geen evidentie om stillletjes de bench van Lagun te passeren op weg naar het toilet. De kleine man wordt wakker en denkt dat het tijd is om op te staan. Ik kruip nog even terug in bed en

Lagun slaapt flink door maar het mag niet wezen. Om drie uur verga ik van de krampen. Lagun wordt goed wakker deze keer. Ik neem hem mee naar beneden. Darko en Yana ook wakker natuurlijk. Zelf geraak ik nog net tot in de zetel – Lagun en zijn bench de trap af dragen heeft me al mijn energie gekost. Aiai.

De viervoeters tonen weinig begrip voor mijn toestand. Terwijl ik in innige omhelzing lig met de wc-pot, laat Lagun me weten dat ie buiten moet. Ik kom te laat. Terug in de living zit me daar een chocoladebruin smoeltje aan te staren - en het is niet zijn natuurlijke haarkleur. Lagun zit zijn eigen grote boodschap op te eten! Non non non! Ik ga tussen hem en zijn hoopje staan en maak em duidelijk dat dit niet kan. Snel opruimen want ik voel me zo wegdraaien. Van dan af wisselen de hondjes af - eerst komt Darko me likjes geven in de zetel, dan komt Lagun in mijn haar bijten en uiteindelijk is er Yana nog die niet ophoudt met krabben aan haar ontstoken tepeltje. O jeetje. Ik krijg geen seconde rust tot Koen beneden komt iets voor zevenen. Hij gaat een wandeling maken met Darko en Yana en Lagun gaat erbij liggen. Dankjewel schatten!

Ik krijg nog een uurtje slaap maar om kwart na tien wordt Lagun verwacht bij de dierenarts in Kalken voor zijn herhalingsinertingen. Ik wil die afspraak niet missen. Even gaan opwarmen onder de douche, tegen mijn principes slik ik een immodium en ik sleep mezelf, de spullen en Lagun de auto in. Beetje frisse lucht pept me wat op.

We zijn mooi op tijd bij de dierenarts. Lagun wordt er omsingeld door drie katten en is voor het eerst in lange tijd dan toch eindelijk onder de indruk van iets: een rosse kat. "En met reden dat ie onder de indruk is", lacht de dierenartse, 't is een echte rosse kat blijkbaar. Het blijft gelukkig bij een paar blafjes. Lagun doet het heel goed op de tafel. Geen probleem met het prikje. Zijn neusdruppeltjes tegen kennelhoest daarentegen, dat verdient toch wat tegenspartelen. Je zou voor minder natuurlijk. Lagun krijgt een nieuw speeltje: een piepend balletje. Dat vindt ie geweldig! Hij holt erachter en komt er steeds mooi met terug bij mij. Zonder dat ik het maar hoeft te vragen. Flink! Lagun wordt gezond verklaard en krijgt ontwormingspilletjes mee voor zijn volle 5,7 kilo.

Ik voel me enigszins sterker op mijn benen staan en beslis om nog wat beschuit te halen in de Spar op Merendree. Lagun trippelt flink mee en volgt me in de winkel zonder op de etenswaar te letten die op zijn neushoogte ligt. Hij snuffelt wel wat af, ik moet hem vaak aanmoedigen en me klein maken om hem te lokken maar hij komt wel steeds. Flinke man.

De gerant van de Spar komt me wel vertellen dat er eigenlijk geen honden binnen mogen. Ik leg hem uit dat Lagun in opleiding is en dat het bij wet wel mag en toon mijn pasje. Hij lijkt niet erg overtuigd, voegt toe dat hij nog nooit een assistentiehond is tegengekomen maar staat het dan wel toe.

Buiten de winkel komt er een dame op ons afgestapt. Ze smelt helemaal voor Lagun maar ik leg haar uit dat ie nu niet mag geaaid worden met zijn jasje aan. We praten even: zij vangt zieke paarden op en rehabiliteert ze. Ook een nobel doel. Ze is zo in de ban van Lagun dat ze meewandelt naar de auto om de gegevens van de fokster te noteren.

Thuis neem ik een Dafalgan tegen de koors en kruip ik met mijn beschuit onder de deken in de zetel. De woefkes tonen nu wel wat begrip en gaan ook allen een tukje doen. Lagun komt wel af en toe checken bij me, de lieverd. Zijn tandjes laat ie steeds meer achterwege. Ik kan natuurlijk nog wel een beetje corrigeren hé Lagun. ;)

Even later speelt ie voor de eerste keer met Yana en Yana kruipt niet weg in haar mand. Hoera! Ik begon me toch wat zorgen te maken over mijn kleine meid. Grote liefde is het nog niet maar goed genoeg voor mij. Wanneer Darko en Yana aan mijn zetel komen kamperen, protesteert Lagun wel. Hij blaft naar hen, steeds langer. Maar ze reageren niet en hij geeft op. Zou dit toegestaan zijn? Vanavond even aan Christel vragen als ik in de avondles geraak.

Dag 13 - woensdag 9 januari

Lagun heeft flink in zijn bench geslapen op de overloop met onze slaapkamerdeur dicht deze keer. En ik ook. (flink geslapen bedoel ik) ☺ Ik sta samen met Koen op om kwart voor zeven en voel me al pakken beter. Nog wat slapjes op de benen en nog een beetje misselijk maar de koorts en de krampen zijn weg.

Ik laat Lagun buiten terwijl Koen met Darko en Yana gaat wandelen en wanneer Koen naar zijn werk vertrekt, geef ik iedereen te eten. Ik zet Lagun's kom in de buurt van Darko en Yana en niet meer in zijn bench. Ik houd het jonge geweld wat tegen en zodra hij naar mij kijkt, laat ik hem los en zeg "eet maar". Het duurt even maar het komt wel. Hij lijkt wel uitgehongerd.

Lagun vraagt na zijn ontbijt meteen om nog eens buiten te mogen. Ik ga mee want ik wil niet dat hij zijn "pralientjes" opeet. Hij doet zijn grote boodschap en jawel hoor, hij draait zich om om zijn tandjes erin te zetten. Non! En ik leid hem af met een balletje. Even later ruim ik eerst alle andere "pralientjes" in de tuin op en dan kan ik hem met een geruster hart buiten laten terwijl ik nog wat slapjes vanuit de zetel toekijk. Hij is zo graag buiten.

Hij heeft zijn speelmomentje nog binnenshuis en gaat eens in overdrive. Dan slaat ie wild om zich heen, maakt hij bokkensprongen en zet ie overal zijn tandjes in, bij voorkeur in de staarten van de mechelaars of in mijn sokken. Even kalmeren heerschap! Ik houd hem dicht tegen me aan en zodra hij ietsje kalmer wordt, speel ik verder met hem. Het duurt niet lang of iedereen gaat een plekje opzoeken om te soezen.

Ik zou dat ook moeten doen maar ik heb nog zo veel werk te doen voor de avondles. Flink zijn Veerle.

Ik kan ongestoord enkele uurtjes werken en net wanneer ik beslis dat het genoeg is geweest en ik wil beantwoorden aan de lokroep van mijn zetel, is de kleine man daar natuurlijk. Eerst even onze routine afwerken: buiten gaan, eten en drinken, spelen en verder soezen. :-)

Deze middag heb ik Lagun meegenomen om Matthias te ontmoeten, het negentien maanden oude zoontje van mijn beste vriendinnetje en wekelijkse girl's night date, Elke. Matthias heeft een moeilijke namiddag. Jammer voor Elke, goed voor mijn to do en to meet lijst. :-) Lagun leert zo meteen huilende en krijsende kindjes kennen. Op het ogenblik dat Matthias zijn "crise" krijgt, slaapt Lagun. Lagun kijkt gewoon even op en slaapt voort. Wanneer het geluid niet ophoudt besluit hij om toch maar even te komen piepen - maar hij slaapt al even gauw weer door aan mijn voeten. 'Niets aan de hand', lijkt ie te denken. Elke en ik denken er het onze van. ;-)

Matthias vindt dat Lagun wel genoeg geslapen heeft. Tijd om hem nog eens zijn piepende balletje te gaan presenteren! En ja hoor, Lagun staat op. De twee spelen eventjes, al is het nog wat aarzelend van Matthias zijn kant. Lagun doet het heel goed: hij springt niet op, zet zijn tandjes niet in Matthias,

en gaat zelfs een paar keer zitten om te wachten totdat Matthias zijn balletje gooit (soms recht op Lagun ;-)).

Wanneer de twee kindjes wat drukker worden, beslissen we een wandelingetje te gaan maken. Matthias wordt ogenblikkelijk kalm in de buggy. Kon ik hetzelfde maar zeggen van Lagun... Hij staat erop om steeds een andere kant uit te gaan dan ik, hij denkt het zijne van mijn "viens" en om de vijf stappen gaat hij resoluut op zijn poep zitten maar o wee als ik em dan oppak om hem te dragen! Onderweg komen we een vriendelijke meneer tegen met een berner sennen. We laten de twee viervoeters even kennismaken. Lagun kwispelt, de berner kwijlt. Eum... het is natuurlijk wel vier uur maar Lagun is geen vieruurtje hé! Nu, geen vuiltje aan de lucht. De ontmoeting verloopt fijn.

Tijdens de wandeling merk ik dat Lagun heel even op de wielen van de buggy begint te "jagen". Ah neen hé, meneertje, da's geen spelletje voor jou. Snel afleiden! 't Was precies gelukkig maar van heel korte duur, voor de rest van de wandeling loopt hij flink tussen mij en de buggy.

Mijn nog niet volledig herstelde lijf echter draait op vier beschuiten en heeft het een beetje gehad. We keren terug. Ik zet Lagun met zijn modderpoten meteen in de auto en ga mijn spullen halen binnen. Zowel in het heen- als in het terugrijden is Lagun zenuwachtig in de auto. Komt het omdat ik hem los op de achterbank heb gezet in plaats van in de bench (ik zag het vandaag niet zitten om de bench te verslepen voor het kleine eindje - 't zal me leren voor de toekomst).

Thuisgekomen loopt Lagun recht zijn bench in en ik hoor hem de eerste uren niet meer. ;-)

Dag 14 – donderdag 10 januari

Oh het kleine heerschap heeft weer heerlijk geslapen. Deze keer iets verder op de overloop, nog steeds met onze slaapkamerdeur dicht. We horen hem niet van half twaalf tot kwart voor zeven.

Dan is het tijd om allemaal op te staan. Ik neem em mee naar beneden, laat em buiten terwijl Koen met de grote viervoeters gaat wandelen en geef Lagun te eten. Ik geef het nu stevast op dezelfde plaats als Darko en Yana en houd hem tegen totdat hij wat rustiger wordt of gaat zitten. Het duurt even maar het komt wel. "Eet maar". En hij duikt zijn kommetje in en eet flink alles in één keer op. Darko en Yana komen intussen terug binnen maar daar stoort ie zich niet aan. Ze hebben al goed geleerd dat het gele kommetje niet voor hen bedoeld is en laten Lagun mooi met rust wanneer hij aan het eten is. Lagun begint ook niet te schrokken in hun aanwezigheid. Iedereen voelt zich op zijn gemak dus.

Ik begin mijn dagje met een strijk en merk intussen dat Lagun steeds vaker ook Yana gaat opzoeken. En Yana begint het toe te staan. Joepie! Intussen laat hij ook mooi de kleren op de strijkplank en de kabel van het strijkijzer met rust. In tegenstelling tot Darko kan het stoomgeluid van het strijkijzer Lagun niet van de wijs brengen. Hij vindt het de doodnormaalste zaak van de wereld. Ik vind het de doodvervelendste zaak... Maar we doen dapper voort.

Tegen dat ik klaar ben, ligt iedereen mooi te soezen. Ik verzet wat werk op de pc en ontbijt - mmmm... naturel beschuit... bwerk.

Wanneer iedereen wakker wordt, zet ik de bench op de achterbank in de auto en neem ik de drie viervoeters mee in de wagen. Tijd voor een bezoekje aan de Maxi Zoo waar Lagun speeltjes op zijn

maat mag uitkiezen. Tegen alle verwachtingen in vindt ie het precies niet zo fijn in de winkel. Hij gaat voortdurend op zijn poep zitten en weigert alle beweging. Ongeacht de snoepjes binnen muilbereik! Jeetje... Maar dan vind ik een mini-Kong die piepgeluidjes maakt en ik krijg zijn interesse. Met dat speeltje kan ik hem de hele winkel doorloodsen. Hoera. Onderweg mag ik een drietal keer zijn verhaal doen aan belangstellenden. Nog een winkel waar ze ons vaak hopen terug te zien. :-)

Naast de Maxi Zoo zit een Colruyt. Hm, ik zou eigenlijk pas morgen boodschappen doen maar het gaat nu goed en Lagun lijkt goed wakker. Ik pik het toch even mee. Ik neem een kar en maak de leiband van Lagun vast aan de kar. Hij loopt mooi naast de winkelkar mee naar binnen. De eerste rayon kan hem niet boeien (wijn) maar op het einde gaat zijn neusje resoluut de lucht in... jaja, de beenhouwerij zit daar! En neeneen, daar gaan we nog niet heen... De rayons in tegenovergestelde richting van de beenhouwerij gaan iets minder vlot dan deze in de richting van al dat lekkers... Maar ik volhard: wanneer hij de kar probeert voort te sleuren, stop ik.

Onze kleine man krijgt het precies toch wat moeilijk na een kwartiertje van dat geslenter en gebabbel overal (de medewerkers van de Colruyt zijn meer dan geïnteresseerd en behulpzaam. Wat leuk!). We gaan even de "flappen" door van de gekoelde ruimte. Geen probleem voor de durfal! Flink! Op deze positieve noot wil ik wel eindigen en ik zet hem in de kar. Hij nestelt zich op zijn tasje (met kuisproducten - dat ik totnogtoe overal voor niets heb meegesleurd - hopelijk blijft dat zo ;-)) en valt in slaap. Misschien het moment om toch iets te gaan bestellen aan de beenhouwerij. Op slag wordt de kleine man terug wakker wanneer we daar aankomen. Ik zet hem terug op de grond en hij blijft heel flink bij mij. Hij wandelt tot mijn grote verbazing ook flink met me mee weg van de beenhouwerij. Flink! Tien stappen verder valt ie echter wel terug in slaap. :)

Thuisgekomen laat ik ze alle drie even de tuin in. Lagun en Yana beginnen voorwaar te spelen met elkaar! Super. Ik voel me ook goed en besluit van de gelegenheid gebruik te maken en te kuisen. Ik doe de schuiframen dicht en geen van beiden die opkijkt. Darko gaat natuurlijk wel als zijn zielige zelve post pakken bij de ingang maar de andere twee spelen leuk door. Nadat ik heb gestofzuigd, neem ik Lagun terug binnen en stop em in zijn bench zodat ie wat kan rusten. De andere twee krijgen een varkensoor buiten en Lagun een puppyknabbel. Overal peis en vree en ik ga aan de slag met de schuurborstel. De peis en vree is van korte duur echter. Laguns knabbeltje is op en daar heb je zijn stemmetje. Niet reageren Veerle, de burens zijn niet thuis dus 't is het moment om ff door te bijten. En godzijdank: het duurt maar een halve minuut en hij zwijgt. Flink Lagun! Ik geef em een klein snoepje door de tralies. Het komende half uur jankt hij af en toe maar telkens wanneer hij een minuutje stil is, krijgt ie een minilekkernij. Tegen dat ik klaar ben met kuisen is ie al eens twee minuten volledig stil. Flink! Ik neem hem eruit en ga buiten nog even zot met hem spelen.

Wanneer alles droog is binnen, laat ik de viervoeters terug in huis. Vijf, vier, drie, twee... en ja hoor, Lagun trekt de drinkbak van Darko omver, danst even in het water met zijn zanderige voetjes en doet dan de tour van het huis. Zucht... ik kan opnieuw beginnen. ;-)

's Avonds dien ik Lagun zijn ontworming toe. Ik deel de tablet in 4en en meng het onder een heel klein beetje versie spaghettisaus die ik net heb bereid. Maar de slimmerd eet mooi rond de tablet uiteraard. Dan maar tabletje vermorzelen en nog een heel klein beetje saus erdoor. En jawel hoor, nu heb je het toch binnen Lagun. ;)

Yana blijft intussen maar niet van de schaafwonde in de wreef van haar elleboog (die ze heeft gekregen doordat we haar een t-shirt hebben aangetrokken zodat ze van haar ontstoken tepeltje zou blijven - en zo is 't altijd iets natuurlijk :)). Het gaat van kattenkwaad naar erger en ik zie geen andere optie meer dan haar een kapje aan te doen.

Lagun vindt het maar een gek gezicht en kan haar niet met rust laten. Ze wordt er meer dan kregelig van. Ik tracht Lagun af te leiden en hij gaat nog maar eens in overdrive - mijn handen zijn het voorwerp van zijn energie-uitbarsting, al zijn nieuwe speelgoed van vandaag ten spijt. :-(

Intussen ligt Yana verkrampd, blaft Darko op het minste geluid dat hij denkt te horen en wordt mijn vel opengehaald. Niemand heeft ooit gezegd dat het makkelijk zou worden natuurlijk. ;-)

Wanneer ik dit schrijf is intussen de rust toch teruggekeerd. Lagun heeft precies wel wat last van zijn ontworming: hij heeft vanavond al drie keer een stevige grote boodschap gedaan en springt vaak ineens op vanuit zijn slaapje en loopt dan wat onrustig rond op zoek naar iets dat hij duidelijk niet vindt...

22u15: gevonden! Ocharme, onze kleine man was wat misselijk blijktbaar. Hij heeft net overgegeven aan onze voeten. Er lag dus iets letterlijk op zijn maag. Gelukkig is zijn ontworming lang genoeg geleden (denk ik toch: 4,5 uur geleden...).

Dag 15 – vrijdag 11 januari

Mijn laatste dagje vakantie om te bonden. Ik verspil geen seconde! Uit bed om half zeven. Mijn kleine vriend is al meteen heel actief. Hij eet flink (natuurlijk, zijn maagje is leeg sedert gisteravond) en ik kies een nieuw speeltje om uit te proberen vandaag: een klein Kong-balletje. Woehoew, wat een succes alweer! Alleen is 't ook een succes voor Darko... tsss Darko, tegen kleintjes kan je wel hé!

Yana blijft maar likken aan haar rechterelleboog. Ik check even en OMG! Ik draai bijna weg van wat ik zie. Meisje toch, je hebt er bijna je pootje afgeknaagd! :(

Snel de dierenarts bellen en onverbiddelijk dat kapje aan. Om half twaalf mogen we gaan.

Dat laat me nog net de tijd om wat reclamewerk te doen voor het jaarfeest van Canisha, de foto's van de fotoshoot van vorige week te halen en Yana te komen oppikken.

Zo gezegd zo gedaan. Ik stop even bij de bank met Lagun. Op geld wachten is nog niet zijn sterke punt. De jonge heer wil liever dag gaan zeggen aan de wachtenden aan het loket naast de flappentapper. Sociaal geval. :-)

Daarna nog even wat brood oppikken in de delizaak naast de bank. En oh wat zijn ze weer blij om Lagun terug te zien. Blijkbaar is ie al veel gegroeid! Oja? Ja... mijn linkerarm (draagarm) gaat akkoord...

Bij de fotograaf voelt ie zich al goed thuis. Hij stormt meteen op de studio af. Camerageil? ;-) Neen hoor, 't was de geur van de Border Collie van de fotograaf die hij had opgepikt duidelijk. Ik zie hem terug verschijnen van achter het hoekje als een bolletje spelende hond samen met het driejarige teefje. Grappig. Maar we kunnen niet lang blijven jongen. Tooooooeeee?! Neen jongen, kom, op die arm, in de auto en weg zijn we terug. Hij valt meteen in slaap.

Thuisgekomen wacht zus me al op. We bekijken de foto's even snel, laden Yana en Lagun terug de auto in en arriveren net op tijd bij de dierenarts. Yana krijgt een ferme antibioticaspuit en Lagun niks dan lovende woorden en bewondering. Hij zit dan ook te kijken alsof ie ons begrijpt. Wat een slimme blik heeft die toch. Aiai... Ik zal mijn handen nog vol hebben aan dat ventje. ;) De dierenarts wenst me van harte proficiat en draagt Canisha een warm hart toe. Ik mag een affiche en wat flyers achterlaten.

Thuis check ik even de mail terwijl de drie viervoeters het bont maken in de tuin. Overdag is Lagun genoeg afgeleid om geen pralientjes te zoeken en op te eten blijkbaar. Geweldig.

Ik laat hem nog even een tukje doen en pak hem dan mee naar de Vierklavers, een tehuis voor personen met een handicap hier vlak om de hoek. We verkennen eerst het terrein wat voordat we het onthaal binnenstappen. Het lege onthaal. :(Alles staat er zo verlaten bij, dat ben ik niet gewoon.

Ik besluit een briefje achter te laten en later terug te komen. 't Is altijd leuker om jezelf live te kunnen voorstellen en de affiches wat toe te lichten, anders worden die toch maar verticaal geklasseerd allicht. Terwijl ik aan het schrijven ben, komt toch een van de beheerders piepen. Hij lijkt erg geïnteresseerd in onze organisatie en wil graag weten of we niet eens een namiddag zouden willen langskomen met een goed opgeleide hond bij de bewoners. Ik nodig hem uit om alvast eens een kijkje te komen nemen op 26 januari. :-)

Lagun wandelt heel erg flink terug naast mij (als hij dit nou maar eens altijd zou kunnen doen! Zo zonder training enzo... :-). Ik speel nog wat met de drie in de tuin. Elk heeft zijn eigen balletje maar goh, dat nieuwe kleine rode balletje van Lagun moeten ze allemaal hebben natuurlijk! :-)

Even later valt iedereen in slaap in de living. Ik ga me ook maar es installeren met een boekje. Vanavond gaan we uit eten in Gent met een paar vrienden en Lagun mag mee. Althans dat hopen we toch. :-) Wordt vervolgd...

Dag 16 – zaterdag 12 januari

Gisteravond zijn we gaan eten in het Belgische tapasrestaurant in hartje Gent. We zijn eerst een vriend gaan oppikken en vandaar te voet vertrokken met onze kanjer in zijn gele frakje. De hele weg wandelt hij flink mee met ons en neemt ie gretig alle stadse avondtaferelen in zich op: uitgelaten restaurantbezoekers, luide muziek, voorbij daverende trams, dronken fietsers, straten vol afval... Gent leeft! Bij aankomst in het restaurant wordt ons gevraagd met hoeveel we zijn: "3 en een klets" antwoord ik. De ober zoekt naar de "klets" en zijn gezicht klaart op. Jazeker Lagun is welkom!

De overige aanwezigen kijken geboeid toe en al gauw is het hele restaurant met elkaar in gesprek. We lokken Lagun onder onze stoel en geven hem een stevige knabbel. De komende twee uur komt hij zelfs niet meer piepen. Wat een stukje varkensoor toch allemaal niet vermag... Na ons hoofdgerecht neem ik Lagun toch even mee naar buiten. Totnogtoe is hij het natuurlijk wel gewoon om zijn besoin op een lapje gras te doen... en de stad is zeer schaars bezaaid met die lapjes natuurlijk. Maar onze jongen geeft een heel nieuwe dimensie aan het begrip "propere pup": ik hoef hem niet te vertellen dat ie 't in de goot moet doen, hij doet het uit zichzelf! Toevalstreffer? Ik weet het niet maar ben dankbaar.

Terug in het restaurant valt ie in een diepe slaap en wij nemen nog een dessert en een theetje.

Op de terugweg zal blijken dat hij voor zijn grote besoin iets minder kieskeurig is dan voor zijn kleine besoin (hij gaat hurken midden op de Vrijdagsmarkt) maar wat zal het? Hij heeft niets gedaan in het restaurant!

Iedereen krijgt een lange welverdiende nachtrust. Lagun slaapt nu in zijn bench in de deuropening van de slaapkamer rechtover die van ons en onze deur kan zonder gehuil dicht.

Iets voor achten sta ik op en laat ik de kleine kerel buiten. Intussen maak ik mezelf klaar en laad ik de auto helemaal vol. Ik ga de twee grote kindjes afzwieren bij mijn ouders zodat zij hun poten kunnen strekken in de grote tuin terwijl Lagun zijn eerste officiële training zal krijgen. Ik neem mijn zus mee in de hoop dat zij met haar avondlessen fotografie wat leuke kiekjes kan nemen, voor onszelven en voor een banner voor Canisha. De nichtjes willen dit niet missen en wurmen zich erbij in de Ford. Man man, ooit leek die auto nog zo groot...

We komen net op tijd aan. Heel veel hoef ik nog niet te doen tijdens de training. Enkel Laguns aandacht trachten op mij te houden... ha ha... Makkelijker gezegd dan gedaan met al die andere leuke viervoeters en mensen rondom rond. En dan nog eens in een hangar vol heerlijke palletten om aan te knabbelen. Het wordt een ware beproeving voor zowel mens als dier.

Lagun houdt het wel verbazingwekkend lang vol en doet enkele voorbeeldige assis. Oh hoe heerlijk als dat ventje zijn volle aandacht op jou richt! Ik was bang dat er nog niet echt een band zou zijn tussen hem en mij maar het lukt me toch vaak om hem bij mij te roepen en zijn blik op mij te richten.

Na de training houden we nog even een korte fotosessie buiten maar zus en ik kunnen niet lang meer blijven. Tijd om taxi te gaan spelen voor de dochters. De hele namiddag proberen zus en ik nog de geheimen van Photoshop te ontfutselen. We slagen erin om enkele leuke kiekjes te produceren maar 't ging toch iets trager dan gehoopt. Die viervoeters zijn toch niet de meest makkelijke modellen. ;-)

Drie uur later ga ik Lagun oprapen in de mand in exact dezelfde positie als waarin ik hem had neergelegd na de middag. :-)

Dat zal ik me allicht nog beklagen deze avond wanneer hij uitgeslapen is...